

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Gid den faae Skam

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 76.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613725295040/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Gid den faae Skam

Aria

Gid den faae Skam der slaaer i Dag
Een Rynke paa sit glatte Pande-Skind,
5 Den var jo gal, der fandt Behag
I det, der plager kun det arme Sind,
Nu seer jeg grandt,
Det Ord er sandt:
Verden er
10 Som enhver,
Tager sig dens Væsen Nær.

Hvor mange have, hvad de vil,
Og nende ey at nyde noget got,
Men tit maaske de spare til
15 Et Drog – der gjør dem kun i Graven Spot.
Hvad hialp det, at
Mand Dag og Nat
Sleed sig tret
Og ey met
20 Døde bort, og blev forgiet.

Hvor mange spørger kuns, fordi
De kan ey meer, end de behøve, faae!
Og føyed Himlen dem deri,
Da skulde heele Verden knap forslaac;
25 O Giærig Flok!